

Netty van Kaathoven
De paardenmeiden 1
S.O.S. paard verdwenen

δ

Wendo bokt

Als de drie paardenmeiden, Femke, Malaika en Sanne,
op dinsdagmiddag kletsend de manege binnen lopen,
staat Wendo te stampvoeten
dat ze snel naar zijn stal moeten komen.

‘Hé, hé, meneertje ongeduld,
waarom sta jij niet in de wei?’ vraagt Femke.

Ze aait over de neus van Wendo,
het oude paard dat zo veel kinderen op zijn rug
heeft leren paardrijden.

‘Hij wordt steeds chagrijniger tegen de andere
paarden,’ antwoordt Lambert, de nieuwe stalknecht,
die de stal aanveegt. ‘We zetten hem nu
in zijn eentje buiten, als de andere paarden
en pony’s in de *bak* zijn. Halen jullie Jumper
maar vast op voor de les, en Floor, en ...
even denken ... Wat zei Roos ook alweer?
Spikkel en Lady ook en, o ja, doe Black Boy
maar eens een keer heeft ze gezegd.

Die leek haar wel geschikt voor Sanne.

Denk je niet, Sanne?’

‘Meen je dat? Mag dat echt?’

Sanne staat helemaal te glimmen.

Black Boy is de Fries waar Roos,
de baas van de manege, meestal zelf op rijdt
als ze op buitenrit gaat met de mensen
van de zaterdaglessen. Ze heeft hem gekocht
als manegepaard, maar tot nu toe liet Roos hem
alleen met de volwassenen in de les meelopen.
Vandaag mag hij dan eindelijk met hen meedoen.

Dat zou Femke ook wel eens willen,
rijden op Black Boy, maar Lambert heeft gezegd
dat Sanne hem vandaag mag. Jammer,
maar wel leuk voor Sanne natuurlijk.
‘Mag ik hem dan volgende week?’ smeekt Femke.
‘Dat zien we dan wel weer,’ zegt Lambert.
‘Eerst even afwachten hoe hij deze les doorkomt,
want hij is de pony’s niet allemaal gewend.
En we zullen zien of Sanne straks nog leeft, dat ook.’
‘Zeker weten. Ik kan vast heel goed
met hem opschieten, dat wordt een makkie,’
bluft Sanne.
Malaika komt al uit de wei, tussen twee paarden in,
die ze ieder aan een *halster* meevoert.
Jumper loopt er los achteraan.
Wendo begint meteen te hinniken als hij hem ziet.
‘Hou toch op, aansteller, ik sta je hier te borstelen,
let beter maar eens op mij,’ moppert Femke.
Jumper steekt even zijn hoofd over de deur
om zijn vriend Wendo een knabbelbeetje
in zijn hals te geven en loopt dan naar zijn eigen *box*.
Daar begint hij snel te eten aan het verse hooi
dat er ligt. De meiden gaan de paarden zadelen.

Hoewel Roos Black Boy aan zijn *hoofdstel* vasthoudt,
krijgt hij het toch voor elkaar om tot vier keer toe
met zijn *achterhand* weg te stappen, net als Sanne
zich afzet om te proberen met een zwaai
op het zadel te belanden. Het paard is onrustiger
dan gewoonlijk. En hij is groot, Sanne moet erg hoog
om erop te komen.

Ze hinkelt met één voet in de stijgbeugel
en twee handen stevig aan het zadel achter hem aan,
maar ze blijft er wel heel rustig onder, ziet Femke.
Sanne is altijd erg rustig met paarden.
Lambert en Roos hebben wel gelijk als ze zeggen
dat Sanne de beste ruiter is voor Black Boy.
Ze kan fantastisch goed rijden,
het beste van de hele groep.
‘Wil je even helpen?’ roept Roos naar een moeder
die aan de kant staat te kijken.
Roos praat zacht op de Fries in en maant hem
tot kalmte, de moeder geeft Sanne een zetje
en hoppa, daar zit ze.
Trots en fier op het grote zwarte paard.
Roos loopt twee rondjes mee door de bak,
haar hand aan een riem van het hoofdstel,
terwijl Black Boy snuivend over de *hoefslag* stapt.
‘Goed zo, ventje, wen er maar aan.
Er zullen steeds vaker kinderen op je rug klimmen,
heb er maar vertrouwen in,’ zegt Roos bemoedigend.
Dan laat ze het hoofdstel los en blijft ze kalm
naast hem lopen. Sanne maakt haar teugels op maat
en kijkt hoe Black Boy reageert. Hij blijft rustig.
‘Durf je het aan?’ vraagt Roos.
‘Het gaat prima, hij loopt heerlijk.’
‘Oké, meiden, o, en Jeroen.
Tjonge, ben jij weer de enige kerel vandaag?
We gaan *aandraven*. Teugels goed op maat,
geef je paard een *beenhulp* en draven maar.
Van F naar M ga je *doorzitten*. Zorg dat je
aan het zadel plakt. Ga ontspannen mee
met de beweging van je paard. Goed zo, Malaika.

Jeroen, prima. Femke, zie ik het goed? Zit jij te smokkelen? Dan doen we het anders. Iedereen, behalve Sanne, doet de voeten uit de beugels. Leg de beugels maar even kruislings voor je zadel over je paard, zo ja. En nu doorzitten. Houd het tempo laag, anders vlieg je zo in je eentje door de bak als je paard een onverwachte beweging maakt.'

Black Boy haast zich achter de andere paarden aan.

Sanne is al een paar keer afgewend met hem, maar hij haalt de anderen steeds weer in met zijn grote passen. Hij heeft er zin in.

'Ga jij maar even op de binnenhoefslag rijden,' zegt Roos tegen Sanne.

'Maak een kleinere ronde dan de anderen, iets meer naar het midden, dan heeft hij de ruimte. Dat is voor jou ook prima. Hij doet het geweldig, zo voor het eerst in de groep met ook pony's erbij. En met Wendo, daar heeft hij ook nog nooit mee gelopen.'

Femke kijkt af en toe jaloers naar Sanne.

Doorzitten, dat vindt ze al helemaal niks en nu mag Sanne ook nog eens lekker draven op een prachtig paard.

Maar ze gunt het haar vriendin wel. Sanne is de laatste tijd zo stil en lijkt een beetje treurig.

Femke komt er maar niet achter wat er is, maar nu ziet ze duidelijk dat Sanne geniet.

'Oké, ga weer over in *stap*, doe je beugels maar aan, en laat de teugels een beetje vieren. Beloon je paard.'

Net als Malaika op Wendo zich schuin vooroverbuigt om de beugel voorzichtig te laten zakken, ziet haar paard kans om de passerende Black Boy even duidelijk te maken wie de baas is. Hij schopt achteruit, niet echt hard, maar net

genoeg om Malaika, die gebogen zit en dat niet verwacht, haar evenwicht te laten verliezen. Ze duikelt voorover in het zand, maar staat gelukkig meteen weer op.

Black Boy, die deze aanval duidelijk niet verwacht had, stuift met zijn oren in zijn nek in *galop* naar voren, dwars door de bak, tussen de andere paarden door.

Spikkel heeft wel zin in een lolletje en volgt hem. En daar wordt de Fries nog nerveuzer van.

Jeroen, die op Spikkel zit, blijft gelukkig stevig in het zadel en weet zijn pony te corrigeren. Hij wendt scherp af en laat Spikkel op de *volte* zijn snelheid kwijtraken.

Maar Sanne is haar linkerbeugel kwijt. Black Boy gaat zo wild tekeer

dat ze zich met één hand aan het zadel moet vastgrijpen om niet te vallen en daardoor lukt het haar niet om het paard met de teugels tot stoppen te dwingen.

Sturen gaat niet, met maar één hand.

‘Houd jij jezelf maar stevig vast aan het zadel, ik stop hem wel,’ roept Roos. Nu Sanne geen drie dingen tegelijk hoeft te doen – beugel zoeken, zich vasthouden en met de teugels het paard inhouden – gaat het beter.

Ze klemt zich vast in het zadel.

De rest van de ruiters zet de paarden en pony's stil in het midden; zo heeft Roos het hun geleerd. Als een paard kuren krijgt, gaat iedereen zo snel mogelijk naar het midden en stopt, zodat er niet nog meer paarden gaan racen.

Wendo gaat zonder ruiter ook braaf in het midden staan. Hij kijkt onschuldig rond, alsof hij het braafste paardje van de stal is.

Malaika blijft er maar even naast staan.

‘Ho maar,’ sust Roos Black Boy, maar hij galoppeert door en door.

Zijn snelheid neemt wel af, hij wordt moe.
Roos neemt de lange zweep en als Black Boy
weer wil passeren, laat ze die dreigend zien.
Het paard dat dwars door de bak rent, bedenkt zich,
keert en komt in een hoek abrupt tot stilstand.
Dat gaat allemaal te snel voor Sanne,
die nog vaart heeft. Met een sierlijke boog
vliegt ze toch nog van het paard af en ploft ze
in het mulle zand.
'Zo, ik ben ook beneden,' zegt ze als ze opstaat.
Iedereen barst in lachen uit,
omdat ze zo laconiek doet.
Roos heeft inmiddels het paard te pakken.
'Nou, dat was me een kermis,' zegt ze puffend.
'Eens kijken, wat is de schade? Malaika?'
'Helemaal heel,' lacht Malaika.
'Durf je er weer op?'
'Tuurlijk.' En om dat te bewijzen stapt ze
alweer alleen op Wendo.
'En jij, Sanne. Ergens pijn?'
'Een beetje, aan mijn arm. Geschaafd.
Maar ik kan nog wel rijden.'
'En wil je dat ook?'
'Natuurlijk,' zegt ze vol overtuiging.
'En wil je dat ook op Black Boy?'
Nu aarzelt Sanne.
'Als je nu doorzet, is hij erdoorheen,'
moedigt Roos haar aan. 'Hij weet nu wie de baas is,
dat heeft Wendo hem duidelijk gemaakt.
Hij is vreselijk geschrokken.
Eigenlijk kunnen we het hem niet kwalijk nemen,
hij was in gevaar en dan wil hij vluchten.

Hij heeft nog niet door dat dat hier niet kan
en dat hij beter in een andere hoek van de bak
eerst even de kat uit de boom kan kijken.
Maar dat leert hij wel.’
Sanne kijkt nog steeds een beetje bedenkelijk.
‘Jij kunt hem dat vertrouwen geven,
als je het aandurft. En je kunt er zelf ook
veel van leren. Je kunt hem laten voelen
dat jij de baas bent, en niet Wendo.
Als jij het niet doet, dan ga ik erop,
Black Boy moet nu even over zijn angst
voor de andere paarden heen,’ zegt Roos.
‘Ik doe het,’ beslist Sanne.
‘Stoer!’ roept Jeroen bewonderend.
Black Boy is nu zo moe dat hij Sanne in één keer
op laat stappen.
‘Kijk eens aan, dat hebben we ook al gewonnen,’
prijst Roos hem. Ze beloont hem met wat klopjes
tegen zijn hals.
Als Sanne zit, krijgt ze luid applaus van de anderen.
Black Boy draait zijn oren op en neer.
Wat gaan jullie doen? lijkt hij te denken.
Met Roos, die zijn hoofdstel vasthoudt,
stapt Black Boy langs de andere paarden.
Bij Wendo legt hij even onzeker zijn oren in zijn nek,
maar Wendo geeft geen krimp.
‘Zie je wat er gebeurt?’ vraagt Roos.
‘Black Boy toont zich onderdanig,
hij heeft zijn lesje geleerd. Dan heeft Wendo
ook geen aandacht meer voor hem. Het gaat geweldig.
Gaan jullie maar weer allemaal op de hoefslag
stappen, dan gaan wij op de binnenhoefslag.’

Het gaat inderdaad fantastisch,
Black Boy vertrouwt nu alle paarden en pony's,
en doet geen rare dingen meer.
'Hij kan wel weer los,' vindt Sanne.
Roos leidt hem naar de hoefslag, waar hij keurig
achter de sullige Floor aan stapt en dan
laat ze hem los. Het gaat helemaal goed
en Sanne zit te glimmen op haar paard.
Malaika zit wel nog wat gespannen,
ze vertrouwt Wendo blijkbaar nog niet helemaal.
'Weet je wat het is,' legt Roos uit.
'De paarden hebben onderling een rangorde.
Ze spreken met elkaar af wie de baas is.
Je kunt ook aan hun gedrag zien wie er vriendjes is
met wie en welke paarden elkaar niet echt liggen.
Wendo was altijd de leider in de ponygroep
omdat hij daar als een van de weinige paarden
steeds meeliep. Maar hij wordt oud.

Hij is bang dat de jonge paarden zijn gezag niet accepteren en de baas willen spelen over hem. En daarom dacht hij natuurlijk: daar komt weer zo'n jong, sterk paard dat ik nog niet goed ken. Eens even kijken of ik wel de baas kan blijven.'

'En dat lukte,' zegt Malaika.

'Inderdaad, het is hem gelukt. Hij heeft Black Boy goed laten schrikken en nu is hij weer de leider. Vanaf nu zullen we ook geen problemen meer met hen hebben, want het is onderling afgesproken en dan is het oké,' gaat Roos verder.

'Paarden zijn wat dat betreft heel vredelievend. Maar het zint me niet dat Wendo het op deze manier oplost. Als hij onder de ruiter is, hoort hij te luisteren naar wat die aangeeft. Dat ze in de wei af en toe een ruzietje hebben is oké, maar Wendo weet verdraaid goed dat hij dat in de les niet mag doen. Ik maak me zorgen over hem.'

'Maar nu is hij weer braaf,' zegt Malaika.

'Ja, dat wel. Jij bent een ervaren ruiter en nu je weet wat hij van plan is, hou je hem prima onder controle, maar wat gebeurt er als er een beginner op zijn rug zit? Wendo was nou net degene die altijd ingezet kon worden als iemand het rijden nog leren moest,' zegt Roos.

'Dat kan nu dus niet meer.'

'Mogen wij toch nog even in galop?' vraagt Femke.

'Oké, Black Boy in het midden en de rest aandraven. Bij A op de grote volte in galop. Ga je gang.'

Hè, heerlijk, denkt Femke, terwijl ze haar paard aanspoort.